

του καὶ εἰς τὴν χώραν μας δὲν τὸ θέλομεν, ἀλλὰ οὔτε μηλιώτης εἶναι, ἀλλὰ ξένος καὶ ἀλλότριος. Αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία καὶ στερεὰ ἀπόφασίς μας, δὲν τοὺς ἔχουμε τὴν ἄδειαν παρετέρου νὰ κάμουν... διότι δὲν στέργομεν...».

87 - 682α

1819. Δωρεὰ ἐν Ἀνδρῶ κατὰ τὸ δεῖπνον, προφορικῶς, πρὸς ἔγγονον,

ἐν 288, σ. 169 - 170.

«Ἐστὼ δῆλον. Γίνεται εἰς τὸ τραπέζι τῆς βάπτισης τοῦ Γ. Δ. υἱὸν Χ. Χαρίζει ὁ πάους του ὁ Ι. τοῦ ἐγγονοῦ του Γ. μίαν ρίζα σικάμινο στὸ χωριὸ... καὶ ἄλλη μία στὸ κερόκα(μ)πο στὴν κατοικία, στὴν ἄκρη τοῦ περιβολιοῦ... Χαρίζει καὶ ὁ παπoῦς του ὁ Δ. τὸ σικάμινο στὸ μῦλο τοῦ Λαζάρου... καὶ οὕτως ὑπογράφουν καὶ μάρτυρες... Ἔτι χαρίζει καὶ ἡ βαβὰ του ἡ Κ. ἓνα σικάμινο στὸ Γαύριο καὶ ἓνα σικάμινο στοῦ Λεονταρῆ, τὸ καλλίτερον καὶ οὕτως ὑπογράφουν καὶ μάρτυρες...».

88 - 682β

1819. Μίσθωσις φούρνου, ἐν Λευκάδι,

ἐν 191α, φ. 2.

«...ἔχοντας καὶ ποσεδέροντας... φούρνο... τὸν ἀξετάρει... τῶν ἄνω εἰρημένων... καὶ διὰ ἀφιτάντζα τοῦ ἄνωθεν φούρνου ὑπόσχονται... γρόσια 210... θὰ φαίνη τζάμπα τὸ ψωμί καὶ τὰ φαγιά του καὶ νὰ τοῦ δίδουν καὶ τὴν στάκτη χάρισμα, κατὰ τὴν συνήθειαν...».

89 - 706α

1821. Αὔξησις τῶν δικαιωμάτων γάμου, ἐν ἐπισκοπῇ Δελβίνου, ἐν 255α, σ. 86.

«Τὸν γάμον τὸν εὔρε ὁ ἐπίσκοπος (Παῖσιος) τρία γρόσια, τὸν ἔβαλεν ἔξ».

90 - 706β

1821. Συμφωνητικὸν ἀπὸ 1 Ἰουνίου μεταξὺ 13 ὀπλαρχηγῶν ὑπὸ τὸν Σωτήριον Χαραλάμπην,

ἐν 202α, σ. 109 - 110.

«...ὑποσχόμεθα προσέτι, ὅτι ἐὰν καὶ τύχη νὰ πέσωμεν εἰς λάφυρα καὶ κούρση, νὰ νομίζονται καὶ αὐτὰ κοινὰ καὶ νὰ μερίζονται ἀναλόγως, κατὰ τοὺς στρατιώτας ὅπου ἕκαστος ἡμῶν ὁδηγεῖ...».